

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 7. veljače*

2021. [\[Multimedia\]](#)

Poslanje je Crkve donositi Božju nježnost i bliskost onima koji trpe

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ponovno smo na Trgu! U današnjem Evanđelju (usp. *Mk* 1, 29-39) donosi se Isusovo ozdravljenje Petrove punice, a zatim i mnogih drugih bolesnika i patnika koji se tiskaju oko njega. Ozdravljenje Petrove punice prvo je tjelesno ozdravljenje koje nam donosi Markovo Evanđelje: žena je ležala u krevetu s vrućicom. Isusov stav i gesta prema njoj su znakoviti: „On pristupi, prihvati je za ruku i podiže“ (r. 31), napominje evanđelist. Toliko je nježnosti u tom jednostavnom činu, koji se čini gotovo prirodnim: „I pusti je ognjica. I posluživaše im“ (*ibid.*). Isusova moć ozdravljenja ne nailazi na bilo kakav otpor, a ozdravljena osoba nastavlja svoj uobičajeni život, odmah misleći na druge, a ne na sebe – i to je značajno, znak je to istinskog „zdravlja“!

Toga je dana bila subota. Ljudi iz sela čekaju zalazak sunca, a zatim, kad je obveza o počinuku prestala, izlaze i donose Isusu sve bolesne i opsjednute. I On ih ozdravlja, ali zabranjuje zlodusima da otkriju da je on Krist (usp. rr. 32-34). Od samog početka, dakle, Isus pokazuje svoju posebnu naklonjenost osobama koje trpe u tijelu i duhu: Isus posebno voli pristupati osobama koje trpe bilo u tijelu, bilo u duhu. To je Očeva naklonost koju on utjelovljuje i očituje djelima i riječima. Njegovi su učenici bili očevici toga, vidjeli su to, a zatim su o tome svjedočili. Ali Isus ih nije želio samo kao gledatelje, promatrače svog poslanja: uključivao ih je, slao ih je, dao je i njima moć da ozdravljaju bolesne i izgone zloduhe (usp. *Mt* 10, 1; *Mk* 6, 7). I to se nastavilo bez prekida u životu Crkve sve do danas. Briga o bolesnicima svih vrsta za Crkvu nije nikako „opcionalno djelovanje“! Nije nešto usputno, ne. Brinuti se za bolesnike svih vrsta je sastavni dio poslanja Crkve, kao što je bilo i Isusovog. A to je poslanje donositi Božju nježnost čovječanstvu koje trpi i pati. Toga ćemo se spomenuti za nekoliko dana, 11. veljače, na Svjetski dan bolesnika.

Stvarnost kroz koju prolazi čitav svijet zbog pandemije čini posebno aktualnom tu poruku, to bitno poslanje Crkve. Glas Joba, koji odzvanja u današnjoj liturgiji, ponovno postaje tumačem našeg ljudskog stanja, tako uzvišenog u dostojanstvu – naše je ljudsko stanje silno uzvišeno u

dostojanstvu – a u isti mah tako krhkog. Suočeni s tom stvarnošću, u srcu se uvijek postavlja pitanje: „zašto?“.

Na to pitanje Isus, Utjelovljena Riječ, ne odgovara objašnjenjem – na to zato što smo tako uzvišeni u dostojanstvu, tako krhka stanja, Isus ne odgovara objašnjenjem na taj „zašto?“ – nego prisutnošću ljubavi koja se priginje do drugoga, uzima ga za ruku i pomaže mu da ustane, kao što je to učinio s Petrovom punicom (usp. *Mk* 1, 31). Prignuti se nad drugim kako bi mu se pomoglo pridići se. Ne zaboravimo da se drugoga smije gledati s visoka samo kad mu se pruža ruku da mu se pomogne ustati. Jedino tad. I to je Isusovo poslanje koje je Isus povjerio Crkvi. Sin Božji svoje gospodstvo ne očituje „odozgo prema dolje“, ne izdaleka, nego saginjući se, pružajući ruku. On očituje svoje gospodstvo u bliskosti, nježnosti, suosjećanju na način na koji to čini Bog. Bog postaje blizak i to s nježnošću i suosjećanjem. Koliko puta u Evanđelju čitamo, kad je posrijedi neki problem sa zdravljem ili bilo koji problem: „smilova se“. Isusova samilost, Božja blizina u Isusu je Božji stil. Današnje nas Evanđelje također podsjeća da ta samilost ima korijene u prisnom odnosu s Ocem. Zašto? „Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše“ (r. 35). Odatle je crpio snagu za vršenje svoje službe, propovijedajući i čineći ozdravljenja.

Neka nam sveta Djevica pomogne da dopustimo da nas Isus ozdravi – to nam je uvijek potrebno, svima nama – da bismo mogli zauzvrat biti svjedoci ozdravljajuće Božje nježne nježnosti.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Ovih dana pratim s iskrenom zabrinutošću razvoj prilika do kojih je došlo u Mjanmaru, zemlji koju, od vremena mog apostolskog pohoda iz 2017., nosim u srcu sa silnom ljubavlju. U ovom tako osjetljivom času želim zajamčiti svoju duhovnu bliskost, molitvu i solidarnost narodu Mjanmara. Molim se da se odgovorni u zemlji iskreno stave u službu općega dobra, promičući društvenu pravdu i nacionalnu stabilnost potrebnu za skladan demokratski suživot. Molimo za Mjanmar.
[*molitva*]

Želim uputiti apel za pomoć maloljetnim migrantima bez pratnje. Koliko ih je samo! Nažalost, među onima koji su iz različitih razloga prisiljeni napustiti svoju domovinu, uvijek su desetci djece i mladih koji su sami, bez obitelji i izloženi mnogim opasnostima. Ovih sam dana obaviješten o dramatičnim prilikama u kojima se nalazi oni na takozvanoj „balkanskoj ruti“. Ali ima ih na svim „rutama“. Nastojmo da ta krhka i nezaštićena stvorenja ne budu uskraćena za odgovarajuću skrb i povlaštene humanitarne kanale.

Danas se u Italiji slavi *Dan za život* na temu „Sloboda i život“. Zajedno s talijanskim biskupima

podsjećam da je sloboda veliki dar koji nam je Bog dao kako bismo tražili i postigli svoje i dobro drugih, počevši od primarnog dobra života. Našem društvu treba pomoći da ozdravi od svih nasrtaja na život, da bi ovaj bio zaštićen u svim svojim fazama. I dopuštam si dodati jednu od svojih briga: demografska zima u Italiji. U Italiji je broj rođenih opao i budućnost je u opasnosti. Uzmimo tu brigu k srcu i učinimo sve da ta demografska zima završi te da procvjeta novo proljeće dječaka i djevojčica.

Sutra, na liturgijski spomen svete Jozefine Bakhite, sudanske redovnice koja je upoznala poniženja i patnje ropstva, slavi se *Dan molitve i razmišljanja protiv trgovine ljudima*. Ove je godine cilj raditi na ekonomiji koja ne potiče, pa ni neizravno, gnjusnu trgovinu ljudima, odnosno na ekonomiji koja muškarce i žene nikada ne čini robovima, predmetom, nego uvijek svrhom. Biti na usluzi muškarcima i ženama, a ne ih koristiti kao robu! Molimo svetu Jozefinu Bakhitu da nam bude na pomoć u tome.

Upućujem svoj srdačan pozdrav svima vama, Rimljanima i hodočasnicima: sretan sam što vas ponovno vidim okupljene na Trgu, pa i one redovite, španjolske redovnice tamo, koje su uvijek tako dobre, dođu i po kiši i po suncu! I mladi Bezgrešne... Sve vas pozdravljam. Drago mi je vidjeti vas. Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!